

Mert embereket gyúrunk a semmiből,
s mi is oly semmik vagyunk akkor —
gondolatokként szakadunk ki a
csak magának élő anyagból.

Odalent is így feküsznek ők,
s szépek, mert nem változnak többé,
és igazak, mert végleg biztosak —
nem most, csak mindörökké.

Kimenekültek testükből — a földbe,
mely új alakká öleli fogyó lényüket.
Ez a helye már minden képzeletnek,
ez az alattunk tátongó üreg.

Így tudom, hogy nem csak igazul,
de szépen is kéne —
s hogy igaz lehet minden,
ha magadat adod érte.

*

Annyi halálról szoltam már néked,
s ne hidd, hogy őt dicsérem.
Csak az életet akarom látni, életem:
de tükrében is, és a teljességben.

TANDORI DEZSŐ

Három szonett

1976718/g — A SOKASÁG TISZTELETE

A „mackók” sokan vannak, közülük
mindig könnyen mosolyog valaki,
s ugyanígy akad olyan is, aki
tudja, épp tudja, hogy nem „közönyünk

jele”, ha csak visszatekintgetünk,
mintha a semmibe néznénk, ami
nem ők, de ez „az egész” valami
valami-és-semmi: mi, ők velünk,

mi velük, ők — a mackók itt megállnak,
s: „Azok odaát mindig variálnak”,
mondja közülük egy; minden csak „épp az”

*náluk, s nem úgy „minden”, mint itt nekünk,
s így, ha csak úgy visszanezégetünk,
egyikük odamosolyog: épp ő „a vigasz”.*

1976718/h — BŰVÖS NÉGYZET

*A sokaság, ezek a koalák,
ezek voltak, itt, még-épp-az-imént.
Ezek v o l t a k; mert ismerjük, miként
van ez náluk. De néha legalább*

*azok-amik. Semmivel sem tovább,
mint kell. „Megválaszolnak” egy igényt,
meg-felelgetnek, csupa kis egyént
formáznak, és közben a Bajnokság*

*folyik tovább, jönnek a fordulók,
és megértik, ahogy úgy izgulok
az eredményekért. Nem vész el semmi,*

*nyugtatnak, egyikük mindig megszerzi,
amit a másik elveszít, s ha vissza-
kérné — de minek kérné! —, visszaadja.*

1976718/i — KESERŰ BIERCE-RE ISZUNK A DOLMENEKNÉL

*„Nem kellene e félig-teli maszkok,
inkább... (ld. lentebb). El fogom
túrni az irhát és a drótot...”*

*Minden megismételhetetlen, egyszer
léphetsz csak ugyanabba a folyóba,
nem forog vissza sohasem az óra
mutatója — stb. — de ha én telhetetlen*

*vagyok! értetlen! elég, ha értettem,
minek higgyem, amit értek, mi jóra
vezet beletörödni a valóban
csak arra érdemesbe? Érdemes? nem*

*érdemes? Segítsetek, nagy halottak,
ti, akik o t t a v é g é n visszavonta-
tok állítólag ezt-azt: mire telt el*

*a „bábút inkább!” élet, mi űr ült el —
ó, óra járj egyet sírjuk körül még:
teltek ők, mert egyikük sem űrült rég.*